

HOMILIJE UZ SIMBOLE VJENČANJE U ZNAKU KRIŽA (Propovijed s raspelom)

Priprema

Neka bude pripremljeno raspelo od drveta ili bronce. To raspelo će propovjednik pokloniti zaručnicima. Propovijed se može zgodno primijeniti i kod ekumenskog vjenčanja. Propovjednik se treba odlučiti za jedan od dva predložena "primjera".

Čitanja

1 Kor 1,18-31: Mudrost križa;

1 Iv 4,7-12: Bog je poslao svoga Sina da živimo po njemu;

Iv 3,16-18: Isus je došao na svijet da se svijet spasi po njemu;

Iv 15,1-5: S Kristom ostati povezan (trs-mladice).

Propovijed

Želim vam pokloniti ovaj mali križ kao znak sjećanja na ovaj dan. Vi ga objesite u svom stanu na vidljivu mjestu. Kad god ga pogledate, posvijestite sebi slijedeće:

1. Grede križa pokazuju nam bitne pravce naše vjere. Okomita greda poručuje: iza svega vidljivoga traži i ljubi Njega koji drži svijet u svojim rukama. Ta greda ocrtava ljubav prema Bogu.

Poprečna greda poručuje: pogledaj na stranu, oko sebe, osobito na bližnjega u nevolji. Kratko rečeno: poprečna greda ocrta ljubav prema bližnjemu.

Ljubav prema Bogu i bližnjemu nalaže nam Isus u najvećoj zapovijedi: Ljubi Boga nada sve, a bližnjega kao samoga sebe. To je i vaša zadaća. Trebat ćete svoju djecu podizati na noge u ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu. Tek tako će moći ostati nepokolebljivi u olujama života.

2. Križ je naš hodočasnički znak. Mi smo na putu prema Bogu, cilju i izvoru našega života. Horizontala križa, crta je svijeta od koje nije moguć uspon. Vertikala križa je crta Božja kojom je on, po svome Sinu, prekrizio svijet bez nade pa je od minusa nastao plus.

U križanju crte svijeta i crte Božje nalazi se Crkva koja po svojim sakramentima treba omogućiti uspon k Bogu. Vi ste danas došli u crkvu od Krista primiti snagu i blagoslov za zajednički put. Krist vam se nudi kao suputnik. Došao je na svijet ne da sudi svijet nego da se svijet spasi po njemu kako smo čuli u Evanđelju. Na jednom drugom mjestu Sveto pismo veli: *"Ostanite u meni i ja ću ostati u vama!"* (Iv 15,4). Kad ovom štolom, znakom Krista, obavijem vaše međusobno povezane ruke, to će postati još jasnije.

3. Na zajedničkom putu možete i zalutati te krenuti stanputicom. Možda bi vam psihijatar mogao pronaći uzroke tih lutanja, ali od krivnje za takva lutanja može vas osloboditi jedino Bog. Nek nam to pojasni slijedeća kratka pripovijest.

Neki se čovjek želio osloboditi vlastite sjene koja mu je dozivala u pamet vlastitu krivnju. Valjao se po podu, skakao u vodu, tračkarao, bježao od nje opijanjem i snom, ali sve bijaše uzalud. Svaki put kad bi se probudio oda sna ili okrenuo oko sebe, vidio je svoju sjenu. Mudrac koji je čuo za to reče: *"Ja bih se jednostavno oslobodio sjene. Sakrio bih se u sjenu stabla."* Kršćanski rečeno, on bi se sakrio u sjenu Križa. To je i Kristova ponuda koju je sv. Pavao izrazio u poslanici Korinćanima: *"Uistinu, besjeda križa ludost je onima koji propadaju, a nama spašenicima sila je Božja!"* (1 Kor 1,18).

4. Želio bih vam pružiti jednu pripovijest za pomoć na životnom putovanju. Jedna stara legenda pripovijeda kako su ljudi hodočastili noseći na leđima svaki svoj križ. Svi su se mučili pod teškim teretom. Jednome pade

na pamet misao: " *Ovaj mi je križ predugačak. Odrezat ću dobar dio. Lakše ću ga nositi, a križ opet ostaje križ.* " I učini tako. Nakon nekog vremena povorka stigne do neke provalije. Mosta nije bilo a trebalo im je prijeći preko provalije u zemlju vječne radosti i Božje blizine. Nakon kraćeg oklijevanja postaviše svoje križeve preko provalije. I gle! Dobro su pristajali. Onaj koji je odrezao svoj križ da bi mu bio lakši, stajao je tu smeten i očajan. Nije mogao prijeko.

Možda se i vi našete u sličnim iskušenjima. Ali, budite hrabri. Patnju koju ne možemo izmijeniti, ne smijemo izbjegavati. Tek noseći križ možemo iskusiti kako nam križ može pomoći.

Na kraju bih vas zamolio da zajedno sa mnom učinite znak križa. Polako i s punom sviješću. Ovaj znak križa je katolički znak, ali i sveopći kršćanski običaj. Vrškom prstiju dotičemo čelo, središte našega ljudskog duha. Zatim idemo do sredine prsiju, središta čovjeka. I na kraju, obuhvaćamo čitavo naše tijelo ovim znakom polazeći od jednoga do drugoga ramena i sklapajući ruke pravimo časni oslobađajući i otkupiteljski pokret. Ne stišćemo ih u šaku koja prijeti, nego u smireni i pomirbeni znak.

U znaku ovoga križa mi smo otkupljeni. Neka vam ovaj križ bude suputnik na vašem zajedničkom životnom putovanju.

* * *

(WILLI HOFFSÜMMER, *Vom Wein in den Krügen*, Herder, Freiburg-Basel-Wien, 1990, 12-14).